

разумно, т. е. на място и на време. Да обичате човека, това значи разумно да отговаряте на нѣкакви негови вътрешни стремежи. Нѣма по-красиво нѣщо отъ това, да отговорите на стремежите на душата на нѣкой човекъ, или да реализирате нѣкоя негова мисълъ, или да способствувате на нѣкое негово чувство. Това може да направи само онзи, въ когото Духътъ работи. Въ това отношение, да възпитавате нѣкого, значи да отстраните всички онѣзи лоши, неблагоприятни условия, които пречатъ на неговото развитие.

Съвременниятъ културни хора на ХХ в., които иматъ опитността на хилядите поколѣния преди тѣхъ, които носятъ въ себе си знанието на вѣковетѣ, често изпадатъ въ известни слабости, вследствие на което изгубватъ красивото, хубавото въ себе си. И трѣбва да минатъ редъ години на работа, на усилия, за да го придобиятъ отново. И наистина, благодарение на нѣкаква своя слабостъ, за нищо и никакво, човекъ изгубва своя красивъ животъ. Напримѣръ, нѣкой иска да стане чиновникъ, но съ това чиновничество той ще изгуби своя идеалъ. Щомъ е така, никакво чиновничество не му трѣбва. Той не е роденъ за чиновникъ. Другъ иска да стане учителъ. Обаче, за да стане учителъ, той трѣбва да има въ себе си нѣщо възвишено и благородно, което да вложи въ душитѣ на децата. Той не трѣбва да гледа на учителството като на професия и да заблуждава децата. Сѫщо така, който иска да стане свещеникъ, той трѣбва да има въ душата си великъ, възвишънъ идеалъ, който да внесе и въ душитѣ на своите пасоми. Свещеничеството не е професия, не е занаятъ. Учителството, свещеничеството сѫ отговорни служби. Всички ученици и всички хора, които минаватъ презъ рѣжетѣ на учителитѣ и на свещеницитѣ, единъ день ще ги държатъ отговорни за всѣко отклонение, за всѣко заблуждение, въ което тѣ сѫ ги поставили. Тѣхните възпитаници ще ги питатъ: Защо не ни казахте Истината? Какво правятъ съвременниятъ хора? Тѣ се стремятъ къмъ високи служби, безъ да иматъ предъ видъ, какви отговорности носятъ и казватъ: Днесъ за днесъ. — Ако подъ думата „днесъ за днесъ“ тѣ разбиратъ Божествения животъ, и азъ съмъ съгласенъ съ тѣхъ. Но ако подъ думата „днесъ за днесъ“ разбиратъ човѣшкия животъ, който трѣбва да прекаратъ, както и да е, тѣ сѫ на крива посока, на кривъ пътъ.

Сега вие трѣбва да се стремите да възприемете Божествения Духъ. Той иде днесъ въ помощъ на човѣчеството.